USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Jitky Zavřelové a Milana Podhrázkého v právní věci žalobců: **a) O. E., b) nezl. Z. E., c) nezl. F. E., d) nezl. B. A. E., e) nezl. D. C. E., f) nezl. A. E.**, všichni zastoupeni JUDr. Petrem Navrátilem, advokátem se sídlem Joštova 138/4, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2020, čj. MV-74141-12/OAM-2020, o kasační stížnosti žalobců a), b), c), d), e) a f) proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 12. 2020, čj. 33 A 60/2020-32,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, Přijímací středisko cizinců Zastávka (dále „prvostupňový správní orgán“) z 18. 3. 2020, čj. CPR-2564-43-ČJ-2020-931200-SV, ve znění opravného usnesení z 30. 3. 2020, čj. CPR-2564-50/ČJ-2020-931200-SV (dále „rozhodnutí o správním vyhoštění“) bylo rozhodnuto podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 a 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále „zákon o pobytu cizinců“) o správním vyhoštění žalobce a) a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena v délce 2 let. V souladu s ustanovením § 118 odst. 1 a 3 zákona o pobytu cizinců byla dále žalobci a) stanovena doba k vycestování z území České republiky v délce 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, přičemž na žalobce a) se nevztahovaly důvody znemožňující vycestování.

[2] Žalovaný výše uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a) a potvrdil rozhodnutí o správním vyhoštění. Žalobu žalobců a) až f) proti uvedenému rozhodnutí žalovaného Krajský soud v Brně zamítl.

[3] Žalobci (dále „stěžovatelé“) podali proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost v blanketní podobě 20. 1. 2021.

[4] Vzhledem k blanketní podobě kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usnesením z 28. 1. 2021, čj. 8 Azs 43/2021-11, stěžovatele dle § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzval, aby ve lhůtě

jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnili důvody, pro které napadají rozsudek krajského soudu. Toto usnesení bylo stěžovatelům, do datové schránky jejich zástupce, doručeno 29. 1. 2021, kdy nabylo právní moci. Posledním dnem lhůty k doplnění kasační stížnosti tedy bylo pondělí 1. 3. 2021. Stěžovatelé byli v usnesení poučeni, že pokud neodstraní vady kasační stížnosti a v řízení nebude možno pro tyto nedostatky pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[5] Stěžovatelé ve stanovené lhůtě kasační stížnost o žádné důvody nedoplnili. Nepožádali ani o prodloužení lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. Z důvodu neodstranění vad kasační stížnosti tak nebylo možno v řízení pokračovat a Nejvyššímu správnímu soudu tedy nezbylo, než kasační stížnost odmítnout podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 8. března 2021

Petr Mikeš
předseda senátu